

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1929 SZEPTEMBER 1 * 23. (3134.) SZÁM * HATVANKETTEDIK ÉVFOLYAM

Régi dal – régi szerelemről

Gáspár Antal rajza

Csizmadia András: „Régi dicsőségünk hol késel az éji homályban? . . .”

(Képünkön látható, hogy hol késel)

Ára: 50 fillér

PESTI POLGÁR (a nyaralásból hazatérve): És még azt mondják, hogy Pesten nincs semmi látnivaló!...

MELYIK SZÓBAN FORDUL EZ ELŐ? Tovább fúrnak...

A BORSSZEM JANKÓ SZÓ-VADÁSZATA

A Borsszem Jankó újfajta, tréfás és elmés társasjátékot honosít meg, amelynek az a lényege, hogy merőben idegen hangzású szótagokhoz tiszta magyar szavakat kell keresni. Hogy példával illusztráljuk:

A megadott szótag: „gyve”. Ezt a négy betűt úgy kell elhelyezni egy magyar szóban (egyszerű vagy összetett szóban), hogy változatlanul megmaradjon a betűk egymásutánja. Megfejtése: „Ügyvezető”. Ennek mintájára a következő tíz szó-vadászattal kezdjük meg a sorozatot:

1. uhaá. 2. orszö. 3. oncta. 4. épke. 5. cskari. 6. ósboj. 7. nyacsa. 8. ókikö. 9. rumin. 10. azószter.

Ezekhez a furcsán, idegenszerűen ható szórészekhez tessék a megfelelő színmagyar szót megkeresni, illetve azokat a helyes szóba beleilleszteni.

Aki mind a tíz szót megtalálja és a megfejtést szeptember 6-ig a szerkesztőségnek (VI., Mozsár-u. 9.) beküldi, értékes könyvjutalmat nyer.

Föl tehát, hölgyeim és uraim, a szó-vadászatra! Egyúttal olvasóink táborából hasonló szó-rébuszokat várunk, hogy a megfejtendő anyag minél gazdagabb és változatosabb legyen.

BORSSZEM JANKÓ

Szörnyű sok a gondja
Parasztnek meg úrnak,
Közben némi gyanus
Dolgok szemet szúrnak...
És Lillafüreden
Rendületlen fúrnak.

Fejünk odaadjuk
Bánatnak és búnak.
Nagyobb már a fejünk,
Mint a konflis-lúnak...
És Lillafüreden
Rendületlen fúrnak.

A jó miniszterek
Frázisokat fújnak.
Nem tudunk megélni
S egyke ellen dúlnak...
És Lillafüreden
Rendületlen fúrnak.

Nagy keletje van itt
Beszédben a durr-nak,
Csillogó szavakban
Tobzódnak és túrnak...
És Lillafüreden
Rendületlen fúrnak.

Jelkép ez a fúró
Hívónek, gyaurnak.
Tőle jó magyarok
Végkép megvadulnak
S végül is a frázis
Fenekébe fúrnak.

Még néhány miniszteri jubileum

Bud János a jövő héten ünnepli meg a gazdasági helyzet gyökeres javulását kilátásba helyező ezredik nyilatkozatát.

Scitovszky Béla a napokban ünnepli meg huszonötödik fejcsóválását a mai erkölcsök fölött.

Mayer Jánost országszerte ünnepelni fogják abból az alkalomból, hogy a kiscgazdák szemeláttára ezredszer használ bajuszpedröt.

Wekerle Sándor nagyban készül megünnepelni Fábrián Béla százötvenedik forgalmiadó-kirohanását.

Zsitvay Tibor jubileumát az a körülmény teszi nevezetessé, hogy a sajtószabadságra és az esküdtszékre pont tíz éve vár az ország.

AZ UJ KÖZLEKEDÉSI KÓDEX

I.

AUTÓK, KOCSIK, BICIKLIK, MOTORBICIKLIK, 45-ÖS CIPŐK ÉS EGYÉB JÁRMŰVEK RÉSZÉRE

1. Hangjelző készüléket (dudát) használni éjjel 11 órától reggel 6-ig csak a legszükségesebb esetekben szabad. Például, ha adósainkat akarjuk megtanítani keztyübe dudálni.

2. A kipuffogókat tompítóval kell ellátni. Motorbiciklis politikusoknak a frázisok puffogtatása is tilos.

3. Autóbuszoknak a járdára felhajtani, a nagy felhajtásra való tekintettel, egy darabig tilos.

4. Részletre vett autóknak az autócég inkasszánsa elől kitérni csak előírászerűen lehet.

5. Levágott állat csak csukott vagy ponyvával letakart járművön szállítható. Színpadi szerzők vagy színészek szállításánál, akik rossz kritikát kaptak, ehhez tartásuk magukat a sofőrök.

6. Ugyancsak tilos nevezetteknek a járókelők szabálytalan leköpdősése. A bakról leköpnit csak derékszögben lehet.

7. Ha az úttesten súlyos testi fogyatkozásban szenvedő egyének haladnak át, a járművet meg kell állítani.

Súlyos szellemi fogyatkozásban szenvedő egyének áthaladása esetére ez a rendelkezés nem vonatkozik. Elvégre ilyen alapon lépten-nyomon megakadna a forgalom.

8. Bankházak előtt lassú hajtás kötelező, nehogy az erős rázkódtatás folytán az illető bankház megrendüljön.

9. Bankbetéteseknek tilos a kerékpár használata, mivel nevezetteknek nem kerékpárra, hanem pár kerékre van szükségük.

10. Az autóból menetközben kiszállni csak lekracholt bankároknak szabad.

II.

GYALOGJÁRÓK RÉSZÉRE

1. A közlekedési kódex rendelkezéseit a gyalogjáróknak se szabad lábbal tiporni.

2. Menetközben testi épséget veszélyeztető magatartást tanúsítani (feleségnek férjet kérdőre vonni, pénzt sürgető hitelezőnek kitérő választ adni, stb.) szigorúan tilos.

3. Hitközségi adókiivetések elől kitérni nem praktikus, mert az egyházadó más felekezetenél sem kevesebb.

4. Kitérni csak kormányfőtanácsosoknak illik. (Hesz)

KEZDŐDIK A SZEZON!

Mórícz Zsigmond, „A szépasszony kocsisa” szerzője, aki a Nemzeti Színháztól gyors tempóban áthajtott a Magyar Színházhoz.

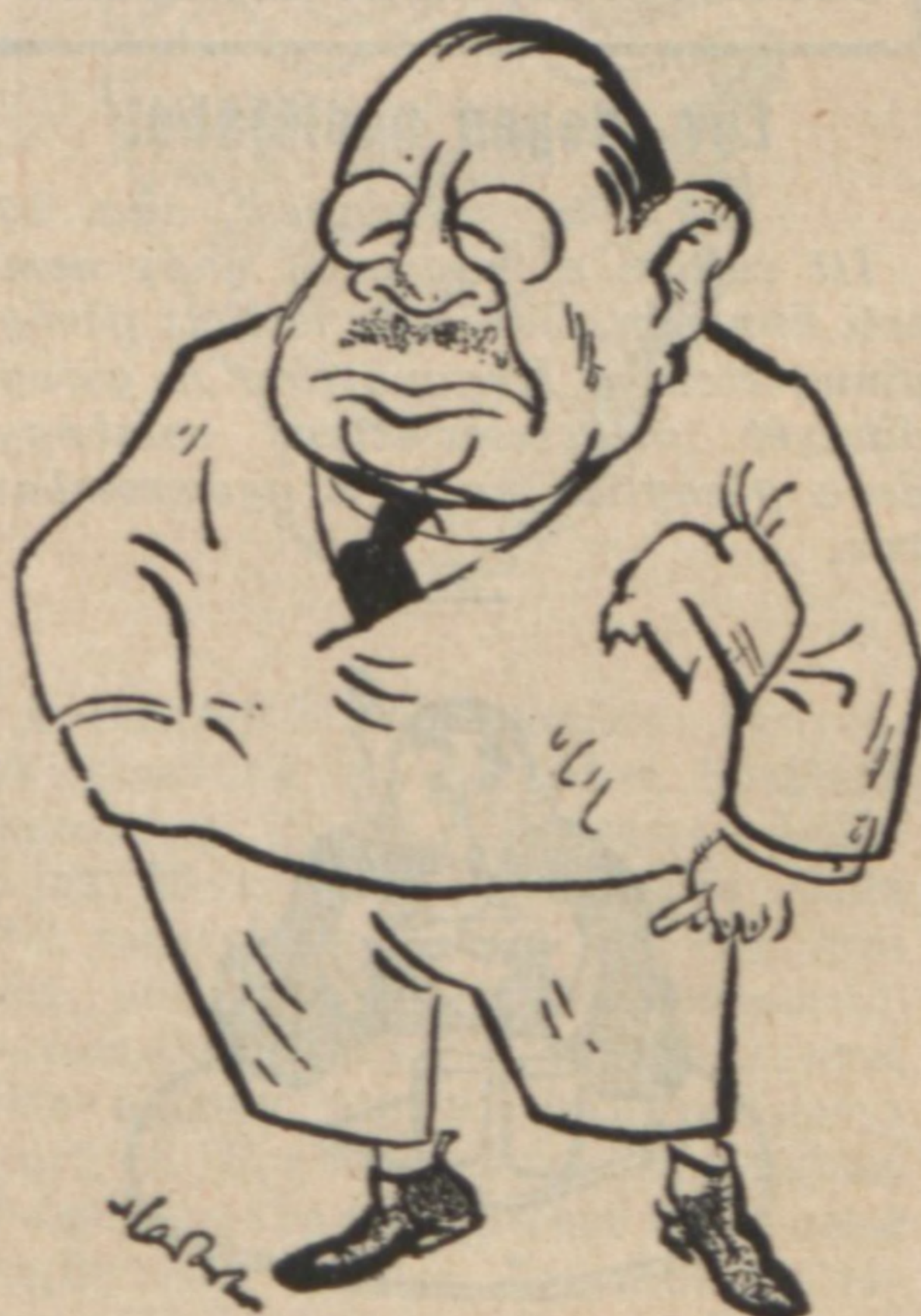
Pümkösti Andor, az Országos Kamaraszínház új dramaturgja, abban a pillanatban, amikor az asztalán heverő színdarabok tömegére néz.

A két sztár: Gaál Franciska és Gál Jenő. Franciskát a legnagyobb gázzal csalogatják, hogy szerepeljen, Jenőnek még többet adna a kormány, hogy ne szerepeljen.

Karmester: Ne félj!... Csak bátran!... Ha rövid a hangod, — toldd meg egy ballépéssel.

Relle Pál új színművét Reinhardt társulata fogja bemutatni Berlinben. A darabot Pécsi Blanka, a kitünő drámai színésznő, Relle Pál felesége fordította. Könnyű a jeles szerzőnek! Bezzeg másnak nem fordít a felesége, csak ordít.

Akik nem szeretik a premiér-közönséget, mert az urak mindenben a premiért keresik.

Maga csak tudja Intim Szíriusz,

milyen idők várhatók mostanában?

— Honne, honne. A hűvös időjárásban egyelőre semmi változás sem lesz. A kisgazdák változatlanul hűvösen szemlélik a kormány politikáját. A hőmérséklet alig emelkedett 20 fok fölé, ellentétben a nyaraló miniszterek hangulatával, amely igen emelkedett. Az idő az ország minden részében borult. Az eső úgy esik, mint a Földhitelbank részvénye. Külföldön melegebb áramlatok észlelhetők, nálunk még csak várják a meleget, főleg Lillafüreden.

Prognózis: Továbbra is hűvös idő várható, a kisgazdák csoportjában gyanusan fujdogáló szelekkel.

Egy kis pletykát, ah Jankó, ne legyen oly fajankó!

— Halljuk a pletykát.

— Már mondom. Tehát: a kis művésznőről folyt a szó e héten egy társaságban.

— Tudjátok, mi a különbség a katona és eközött a nő között? — tette föl a kérdést valaki.

— Mi? — kérdezték több oldalról.

— A katona az ellenségeinek adja meg magát, ez a nő viszont a barátainak.

VIDÉKI TROMBITA

Az „ódalas“ meg a „rasekol“

— Beküldetett. —

Az Alföld egyik nagy városából, nem messze a Tisza partjától, kaptuk és szószerint adjuk ezt a szívderítő írást:

Kedves Borsszem Jankó!

Egyszer már megírtam, hogy nálunk a szentegyleti elnök tornyos vilájának nyitott ablakából füstölt oldalszalonnák és egyéb rituális disznóságok mosolyognak a járókelőkre. Ezt a kis riportomat ön, kedves Jankó, hallgatólag vehette tudomásul, mert nem közölte. Most már ne is közölje, kérem. A dolog tárgyaltan. A szóbanforgó látványosság megszűnt, azon egyszerű oknál fogva, hogy hitéletünk e kitünőségét közben rasekolnak váiasztották meg s a fentidézett csemegék a választási örömvacsorán terítékre kerültek. Hát — hogy Molnár Jenő könyvének címét idézzem — „Ilyenek vagyunk”. A Jehova áldása kísérje az új rasekol működését.

Tisztelettel: H. M.

Nagyrévi töprengés

— AMI ELVÉSZ NAGYRÉVEN, AZ MEGTÉRÜL A FÉRJEN?

Klebensberg és Tiszazug

Klebensberg egy briliáns ujság-cikkben számadásra vonja a papokat: mért nézték összetett kezekkel a tiszazugi asszonyok bűnös, gyilkos üzelmeit, mért nem oktatták, nevelték, javították a népet? A cikk hatása alatt revízió alá lehetne venni a régi mondást, amely úgy szól: A jó pap holtig tanul. A jövőben talán mindenütt így legyen: *A jó pap holtig tanít.*

Citadella-Színház

Szent István napján
először és (reméljük) utoljára:
**ROSSZUL SIKERÜLT
GÖRÖGTÜZEK AZ ÉJSZAKÁBAN**

Egy idegen naplójából

Budapest, aug. 20.

Itt voltam a magyarok nagy nemzeti ünnepén. Görögtűz mellett görög-dinnyéztem a Dunaparton. A görög-dinnyét megemésztettem valahogy, de a görögtűz ma is a gyomromban van.

— A LECSÚSZOTT BANKÁROKAT MILYEN JÁRMÜBEN TALÁLJA AZ ÚJ KÖLEKEDÉSI RENDELLET?

Intim beszélgetés Csontos bácsival arról a bizonyos engedélyről

Csontos Imre bácsi, Karcag város híres kisgazda-követe, elkeseregte a hódmezővásárhelyi kisgazda-értekezleten, hogy őt és társait nem engedik kilépni az egységespártból. Ettől a kijelentéstől minden magyarnak kétfelé állt a füle. Siettünk hát fölkeresni Csontos bátyánkat: adjon magyarázatot az elámult és egyben türelmetlen közvéleménynek.

— Hogy értette, bátyámuram, azt az engedélyt? — kérdeztük.

— Hát úgy, kedves öcsém, hogy minálunk, amióta beütött a függetlenség, mindenhez engedély köll. Még a kisüsthöz is, azt a kisüstjít neki!

— No, de egy képviselő!... Azt tehet, vehet, amit akar.

— Vehetni vehet, ha van elég pénze, de tenni?... Idehallgasson, öcsém! Ha én tehetném, rögvest becsukatnám az Operát, meg minden színházat, aztán a kávéházakat, a mozikat, utána meg a gyárakat. Mert egy az: hogy ne mulasson a pesti nép, amikor ilyen alacsony a búza ára, más meg az: ha nincs idehaza gyáripár, öcsőbben kapunk mindent a külföldről.

— Mond valamit, bátyámuram... De ha ez a véleménye, akkor mért marad bent abban az átkos kormány-pártban?

— Kimennék én, öcsém. Csakhogy tudja, punktossan mindig akkor csukja be a kaput az Almásy főházmester, amikor ki akarok menni.

— Hát akkor menjen ki az ablakon, bátyámuram!

— Az ablakon?... Öreg vagyok én már ahhoz. Nem mondom, legénykoromba megtettem, amikor szépaszszony ablakából ugortam ki, de most, ősz fejjel...

— Szóval: engedély nélkül nem megy a dolog. Hát kérjen engedélyt a választóitól.

— Meghogy a választóimtól? Mi közük nekik ahhoz, hogy én hun töltöm Pesten az éccakát! Ott a baj, öcsém, hogy a kimenésre maga Bethlen miniszterelnök se adhat nekem engedélyt.

— Ugyan, ugy-e?

— Mert nincs az a hatalom a világon, aki engem arra tudna bírni, hogy a kormánypártból kilépjek.

— Akkor meg miért mondta, hogy nem engedik kilépni?

— No hallja, öcsémuram! *Hogy nagyobb legyen a respektusom!*

Csábító reklámok

A Szent István-heti vásárra kereskedőink ötletes reklámokat találtak ki a vevők érdeklődésének fölkeltesére. Nekem az alábbi két felírás tetszett a legjobban. Mind a kettőt az Üllői úton olvastam.

1. Szent István hetében tíz olcsó napot rendezek.

2. Tönkrementem. Maradványaimat Szent István hetében olcsón bocsátom t. vevőim rendelkezésére.

Perzsia is civilizálódik

Miniszter: Ez túrhetetlen! Valahányszor Európában valami disznóság történik, arra azt mondják: ázsiai állapotok. Ez ellen tenni kell valamit. Mutassuk meg, hogy mi is tudunk annyit, mint Európa, a mi parvenü tanítványunk.

Titkár: Igenis, kegyelmes uram. Már magam is gondoltam erre, sőt kész reformterveim vannak.

Miniszter: Bravó! Halljuk, halljuk!

Titkár: Rájöttem, hogy városaink azért olyan kihaltak, mert hiányzanak a forgalmi adóellenőrök. Ha idejön egy bajor utazó és a fél font ürühús mellé nem kap sört, azt még csak elviseli, de hogy a fizetésnél ne kelljen neki külön forgalmi adót fizetni, azt már nem bírja eltűrni és megy a legközelebbi expressz-karavánnal Szamarkandba. Politikai életünk is stagnál. Ennek okát abban találom, hogy nincs ellenzékünk. Ismerek egy európai országot, ahol az ellenzék nem kevesebb, mint hat főből álló hatalmas csoportot alkot. Tárgyalásokat folytattam az illető kormánnyal, hogy ennek a fölös számnak legalább a felét engedje át nekünk. Miért dúlakodjanak ők ellenzékben, mikor nekünk semmi sincs belőle? Nagy hiányt fogunk pótolni azzal is, ha meghonosítjuk a kényszeregyesség intézményét. Az mégsem járja, hogy ha egy eladósodott tevehajcsár nem tud fizetni, akkor még csak ne is keressen rajta senki.

Miniszter: Kitünő, remek! Most halljunk néhány társadalmi reformot.

Titkár: Azzal is szolgálhatok. Nálunk — sajnos — még az a régi szokás dívik, hogy mindenki addig él, amíg Allah el nem szólítja őt az élők sorából. A művelt nyugatiak nem várnak ilyen sokáig. Az öngyilkossági esetek változatossá teszik az életet, izgatják a lelkeket, pezsdítik a vért. E célból azt ajánlanám, lépünk érintkezésbe a magyar kormánnyal, hogy vezesse ide az ő legfőbb ilyen társadalmi intézményüket: a Dunát. A társalgás, a szellemi élet finomsága viszont úgy volna emelhető, ha néhány ezer tenyészjampecet importálnánk ide. Egy további eszmém...

Miniszter: Várjunk csak! Előbb megtöltöm a csibukomat és meghányom-vetem magamban: mi lesz a jobb, ha kinevezem magát reformállamtitkárnak, vagy ha — egyszerűség okából — megmaradunk az ázsiai állapotok mellett. Szidor

A probirmamzel

Stefike, amikor már végigpróbálta az erény útjait és minden harca kilátástalan maradt, egy szép napon beállított egy férfiruha-szabóhoz és próbababunak ajánlkozott.

— A kisasszony eltévesztette az ajtót, — mondta csodálkozva a főnök. — Ez itt férfiruhaüzlet, itt nincs szükség női próbababára.

— Csak tessék engem felfogadni, — mondta Stefike — meg fogja látni, hogy beválok. Nálam nem hiába próbálnának a férfiak...

Magyar klasszikusokból

„Száll az ének szájról szájra.”

(Arany)

MÓRA FERENC ásatásaiból

— Ókori lelet —

A megfejtők közt értékes könyvet sorsolunk ki. Beküldési határidő augusztus 15. A *Borsszem Jankó* július 28-iki számában közölt ókori lelet megfejtése: „Jobb ma egy tantém, mint holnap egy városatyaság, — mondja Bárczy I.” Jutalomkönyvet Kiss Károly jegyző (Nagymágocs) nyert. A *Borsszem Jankó* augusztus 12-iki számában megjelent ókori lelet megfejtése: „Nincs Zeppelin potyautas nélkül.” Jutalomkönyvet Polatsek József (Turkeve), Róth Dávid (Újszeged) és Soós Lajos (Szeged, Csekonics ucca 5.) nyertek.

REB MENACHEM
CICESZBEISZER
SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Szijj Bálint kilépése után a te hátadbul hasítson mogának szijjat o gráf Bethlen oreság!

— Abbul éljél te edj esztendeig, omit oz o jó vidék István nóján színházro költött Pesten!

— Okorjon o te feleséged sürgösen leszállni o Zeppelinről Tokio fölött és nézzenek rája o jopán K-rendörök ferde szemmel!

— Szavahihető férfiak konstatálják o te leányodrul, hodj új lesült, hodj edj négyzetcentiméter terület se morodt rajta fehéren!

— Saksupán szaxerü miniszteri tóosztokkal és vezércikkével lehessen gyógyítani o te elürehaladott tudóbajodat!

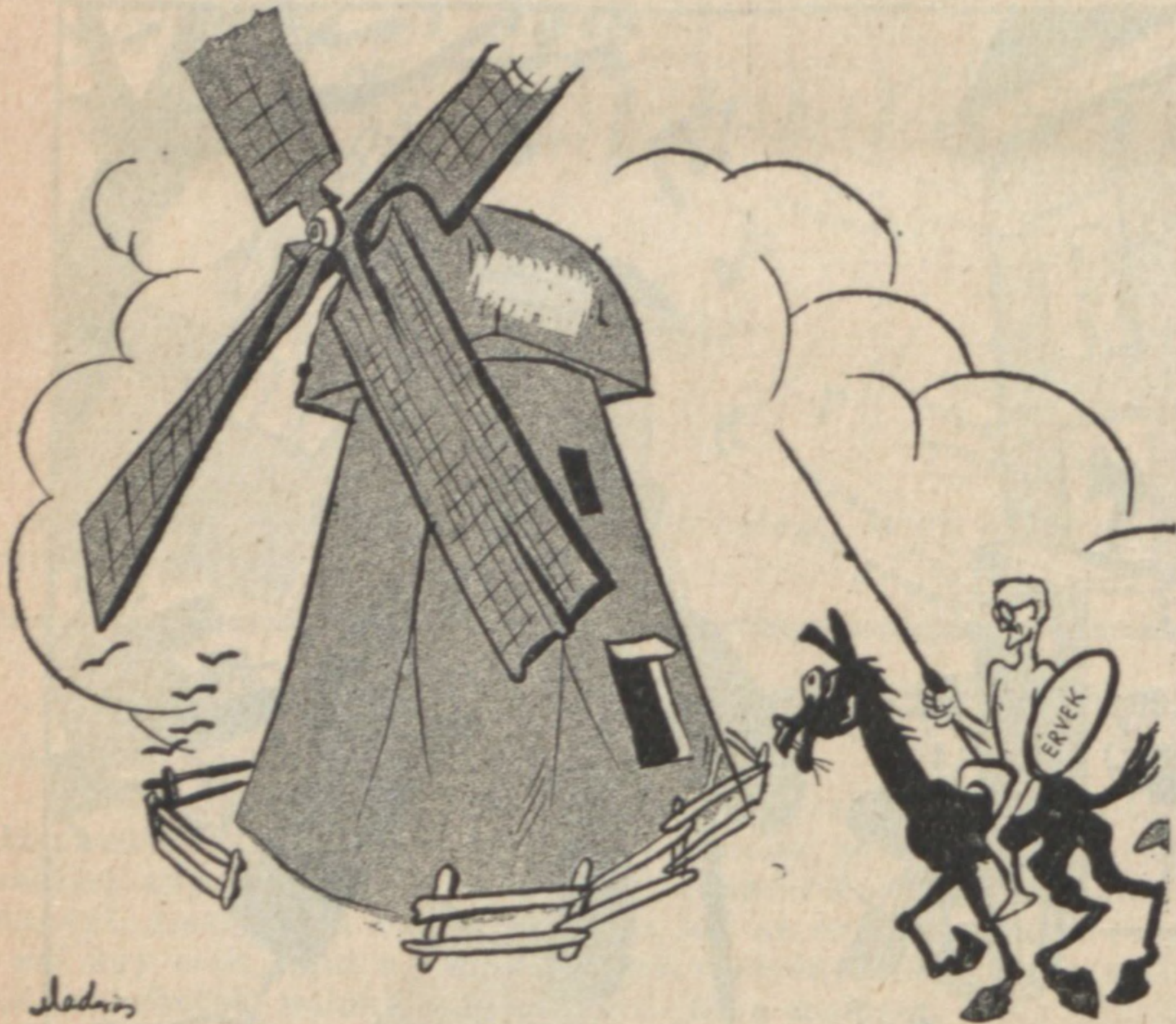
— Menjen terojtod köröszkül oz új küzlekedési rendelet!

— Orvol biztasson o doktor, hodj csakis ed djors lillafüredi kúra se gíthet terojtod!

— Kalapáló uccaküvezük verjék ki o fejedbül ozt a rügeszmét, hodj oz éjszoko pihenésre való!

— Edj lókereskedü ledjen o te adósod és mindüssze csak üt percentet kopjál te tüle o természetbeni fedezetbül!

A Borsszem Jankó mindenre képes melléklete

Nemsokára megkezdődik az országos politizálás. A demokrácia, mint képünkön látható, már felvonult a döntő harcra.

Görl-felvétel után:
— A direktor nagyon meg volt elégedve a tehetségemmel.

Az elázott Szent István-napi táncmutatvány szereplői a Borsszem Jankó-ban táncolják ki magukat.

Vass József nem győzi megköszönni a jubileumára érkezett üdvözlő iratokat.

— Azt mondják: csak kitartás kell és gyorsan film-sztár lehetek. Hála a protektorom feleségének: a kitartás már megvan.

— Nű, rebe? ... Hova menjünk, ha már Jeruzsálemben is üldöznek bennünket?

— Ott maradunk, ahol eddig is üldöztek bennünket. Ezt legalább már megszoktuk.

A durura kalapácsa, vagy: Klebelsberg nem hagyja az iskolát.

Sándor Pál, akit Pro Palesztina-ellenes nyilatkozata után semmiesetre sem választanak meg Mister Palesztinának.

Amin most Pest nevet

Egy földbirtokos inast keresett. A sok jelentkező közül egy nagyon értelmes arcú fiatalember tetszett meg neki legjobban, úgyhogy még azt is hajlandó volt elnézni, hogy felekeze-tileg nem túlságosan szimpatikus.

— Az lesz mindennap az első dol-god, — kezdte a zsidó inas kioktatá-sát — hogy reggel hétkor megjelen-sz a hálószobám ajtaja előtt és erősen kocogsz.

— Igenis, méltóságos úr.

Másnap reggel különös zajra éb-redt fel a földbirtokos. Hangos haho-ta ütötte meg a fülét. Kiugrott az ágyból. Teli torokból, harsogva neve-tett valaki. Felszakította az ajtót. Az új inas állt ott.

— Hát te mit csinálsz? — rivalt rá.

— Amit parancsolni tetszett: ko-cogok.

Változó mondások

Egykor:

Több is veszett Mohácsnál.

Ma:

Több is veszett az „Isaszegi csatá”-ban.

Szent István-napi sóhaj:

Szent Istvánkor Budapesten
Fellángolt a görögtűz.
Én is fellángoltam volna,
Ha lett volna görög szűz.

A villanyóra alatt

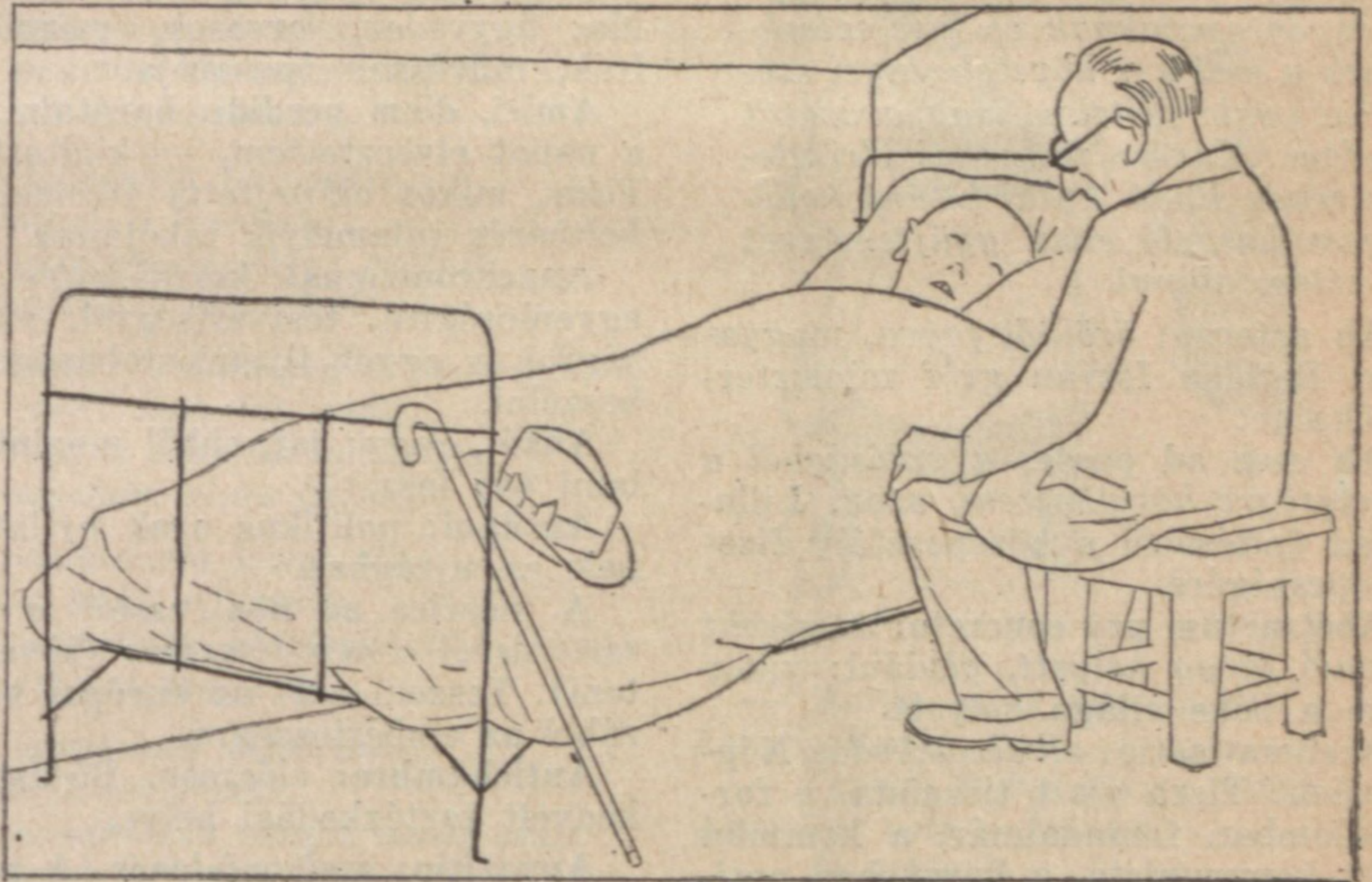

Pardon, pardon, szenny-óra,
Pardon, pardon, egy szóra.
Nem tudni: áll-e, megy-e,
A fene hogy magát megegye!

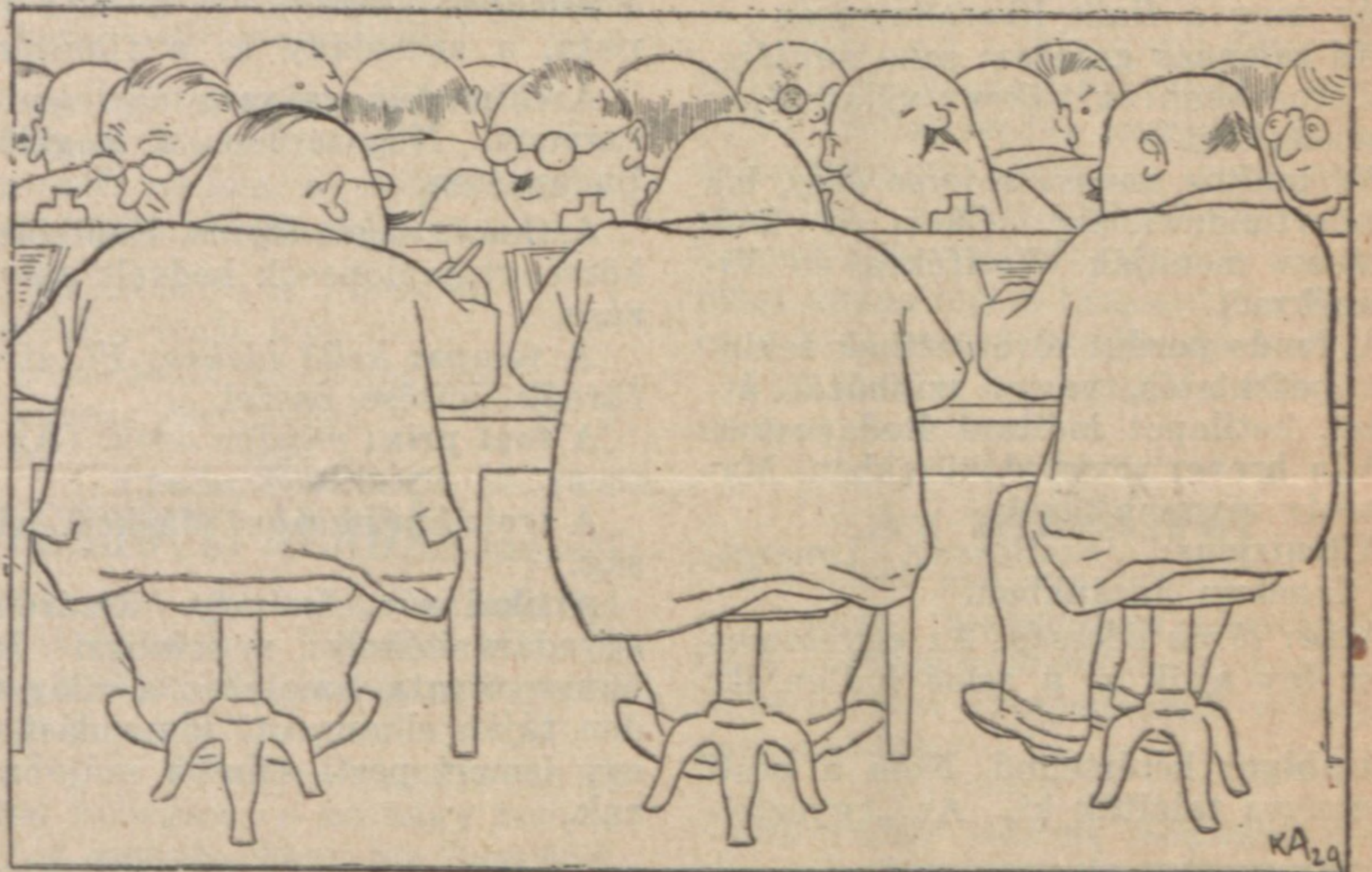
Népjólét

A „Simplicissimus” augusztus 16-iki számából

(Karl Arnold rajza)

— Magának nagyon jót tenne a magaslati levegő, de — sajnos — a betegégyházpénztár nem engedélyezi.

— Uraim, ne kapjunk hajba!... Elvégre mindnyájan nem mehetünk szabadságra, — legalább egy tisztviselőnek itt kell maradni a pénztárnál.

Kedves Borsszem Jankó!

A vidéki atyafi Szent István nap-ján meglátogatta Pesten élő rokonait, akik teljesen városi emberekké alakultak át. Ebéd közben, szégyen ide, szégyen oda, jó falusi szokás szerint nagyokat csuklott. Egyszer csak meg-szólal a pesti rokon egyik fia:

— Péter bácsi, kár, hogy nem hoz-ta magával a feleségét meg a gyer-mekeit is.

— Hova gondolsz, öcsém? Nagyon sokba kerül az.

— De mégis megérte volna. Mert most nem csuklana annyit.

Vass József népjóléti miniszter
Budapest

Ministerséged tízéves évfordu-lója alkalmából szívből gratulálok — magamnak. Te nem csak a nép, de az én jólétem fölött is örködsz, különösen így nyáron. Igérem, hogy mához tíz évre én foglak helyettesíteni a miniszterelnöki szék-ben.
Bethlen

A tihanyi visszhangnál

Én: Mit mond a közvélemény, ame-lyet megrémített a bűnös Tiszazug?
A visszhang: ...zúg.

*

Én: Mit mond a kisgazda, ha vala-kinek nem tetszik a kisüst?

A visszhang: ...üsd!

*

Én: Csakugyan reménységet hint a csüggedőkbe, hogy megjavult az ex-port?

A visszhang: ...port.

Balatoni zokdal

Sír a pali a Balaton partján,
Mert elhagyta szerencséje csalfán.
Ugyan kérlek, ne böggj már, te tinó,
Megsegít majd a Játékkaszinó.

Törökbálinton

— Hány liter tejet ad a tehene, szomszédasszony?

— Tíz litert.

— És mennyit ad el belőle Pesten?

— Tizenöt litert.

Idegen szavak tára

Azt hiszem, régen érzett hiányt pótolok, amikor a közszájon forgó idegen szavaknak és kifejezéseknek a mai kor követelményei szerint való hiteles magyarázatát adom. Művem technikai elrendezésében Radó Antal kitűnő kollégám hasonló című gyűjteményét vettem alapul.

Ab aeterno: öröktől fogva, magyarul: Bethlen István gróf miniszterelnöksége.

Ab esse ad posse: a valóságból a lehetőségre következtetni, azaz: Lilla-füred építéséből a középosztály fizetőképességére.

Abstractum pro concreto: az elvont a való tárgy helyett, például: világ béke a béke világa helyett.

Acclimatisatio: alkalmazkodás. Népszerűen: Tisza alatt tisztaista, a forradalomban forradalmár, a kommün alatt kommunista, a kurzusban antiszemita.

Ad analogiam: valaminek mintájára. Lásd: a 48-as és 67-es magyar apák meg a fiaik liberalizmusát.

Ad calendas graecas: soha napjáig, szabatosabban: a titkos választójog behozataláig.

Ad multos annos: számos évig, bis Hundertundzwanzig. (Nem a Dóbuccában mondják Wolffékra és Vicsiánékra.)

A fonds perdu: elveszettnek tekintett befektetés, vagy: színházat átvenni, hetilapot indítani Budapesten.

Alla breve: rövid időközökben. Magyarul: végrehajtások.

Altruizmus: önzetlenség. Ismeretlen fogalom hazánkban.

Alvé: török édesség. Az egyetemen néha így ejtik ki a zsidó hallgatók: *ajvé!*

Ambigu: kétértelmű. Nem a pesti asszonyra találták ki. Az „egyértel-

mű"-re nincs külön nemzetközi szó.

Ambrosia: a görög istenek étele. Ma: ügyvédek, orvosok, mérnökök, írók, művészek vacsorája.

Amici, diem perdidi: barátaim, ezt a napot elvesztettem, — kiáltott fel Titus, mikor elfelejtette fölemelni a boltbérét valamelyik lakójának.

Anachronizmus: kortévesztés. Pl. egyenlőségről, testvériségről, szívjóságról és egyéb ilyen ostobaságokról beszélni.

Ankét, vagy: jaj, ebből megint valami baj lesz.

Anzágol: politikus urak nyilatkoznak az ujságban.

A nescire ad non esse: a nemismerésből a nem-létezésre (következtetni). Teszem azt: az európai kultúrából az emberiségre.

Antichambre: előszoba. Bé-listások kedvelt tartózkodási helye.

Apparitio: szellemjelenés. A politikai életben és a színházak irodájában nem fordul elő.

A prima vista: első látásra, avagy: a fölényes kultúrno és a buta tenorista, a szobalány és a filmszínész.

Archimedesi csavar: végtelen csavarvonal. Népszerűen: a megélhetés Budapesten.

Asthma: nehéz légzés. Hadikölcsönkötvénytulajdonosok kedvelt szórakozása.

A tempo: kellő időben. Pl. strandfürdők építése ősszel.

A tout prix: minden áron. (Az aszszony új kosztümöt akar.)

A troi: hármásban. Másképp: házasság.

Attikai só: elmésség. Kizárólagos egyedárusítóhely: a színházi lapok humor-rovata, amelyben a világ minden táján elhangzott jómondást egyegy ismert pesti színész szájába adnak. —r—ő

Kedves Borsszem Jankó!

Te a véleményemet kérted a Szent István-napi látványosságokról. Hát én nagyon meg voltam elégedve. A legszebb látnivaló szerintem az a „jau vidék” vaót, amelyik az idén se hagyta magát a boltokba meg a színházakba becsalogatni, hanem ő szóta ránk a csirkéit, tojásait, varrottasait. Erről írjanak vezércikket a lapok és erről szavaljanak a politikus urak!

A tűzijáték nagyon tetszett nekem, egészen olyan volt, mint a magyar politika: minden második percben puffogott egyet és a tömeg tapsolt hozzá. Az „Isaszegi csata” is érdekes látványosság volt. Akárcsak boldogult Potiorek rendezte volna: elvesztettük. Nagyon sikerült a „mozgásművészeti” látványosság is. A sok mozgó nő közt nagyon jól éreztem magam, mert én is ott álltam a többi férfival együtt.

Azért mégis azt ajánlom, hogy jövő Szent Istvánkor ne a falu jöjjön Pestre, hanem Pest menjen a falura, mert ott olcsóbban megtalálja ugyanazt, amit most Pesten mutogattak drága pénzen. Legfőleg színházat nem talál falun, de az itt se kellett neki.

Hú druszád:

Bohóc Jankó

WISTER ERNŐ

Szerettük mind a jó, a drága embert,
Bohéme közt a gondos számadót.
Komoly munkája port soha föl nem vert
S ezért volt tiszta az a szép, színes kert,
Hol író, színész — csupa álmodók —
Mindig csak pázsítot, virágot láttak.
Jó, hű kertésze volt a Vígszínház-nak.

ARANYKÖPÉSEK

A férfi életében az a nő számít,
aki senkit sem szeretett, a nő életében
az a férfi számít, aki sokat szeretett.

Az az út, amit kettesben teszünk meg,
csak a házasságban hosszú.

Sok embert csak azért nem fognak rajt'
hazugságon, mert nem figyelnek oda,
amikor beszél.

A tudománynak és a nőnek előbb
meg kell öregednie, hogy bizni lehet
benne.

Karádi Emil

Műsor-harc

— Hallottad, milyen konkurenciát csinál az Új Színház a Belvárosinak?
— Na, milyent?
— A „Földnélküly”-re Földessel felel.

Kép egy orvosi szaklapból, vagy: a hasonszenvi gyógy mód.

MAGYAR KIRÁLYI FOLYAM-ÉS TENGERHAJÓZÁSI R. T.

Budapest, V. Mária Valéria u. 11.

Személyhajójáratok:

Távolsági forgalomban: Wien-Pozsony-Budapest-Mohács-Bezdán-Beograd között (hetenkint háromszor, köteléki forgalomban az S.H.S. kir. Folyamhajózási Társasággal, melynek hajói Bezdán Beograd között bonyolítják le a forgalmat.) Budapest-Mohács között (naponta.) Budapest-Visegrád-Dömös-Esztergom között (az u. n. Kisdunán, naponta többször.) Vidin-Rustuk között (bolgár belforgalom, hetenkint kétszer.) Szolnok-Csongrád és Csongrád-Szeged között (a Tiszán, naponta, péntek kivételével.)

Átkelési járatban:

Budapest területén és Nagymaros-Visegrád között.

Nyári idényben, a környékbeli forgalomban:

Budapest-Rómaifürdő-Horányi csárda között (naponta két járat.)

KÜLÖN UTAKRA HAJÓK BÉRELHETŐK

Áruszállítás az egész Dunán és annak hajózható mellékfolyóin.

Sürgőnycím: Melfter.

A napokban nagyobb társaság volt együtt egy bankár vacsoráján. Egyszerre csak felsikoltott az egyik hölgy:

— Szent isten, tizenhárman ülünk az asztalnál!

A házigazda mosolyogva nyugtatta meg:

— Ahol ennyi nő van együtt, ott sohasem lehet tudni, hogy nem nagyobb-e a létszám.

Kisgazda-invázió Pöstyénben

— Hallottad? Az ősszel egész sereg kisgazda-képviselő Pöstyénbe megy.

— Ne mondd! És miért? Talán kúrara van szükségük?

— Igen. Mind ki akar lépni, de nem tud.

Barangolás a sajtó-dzsungelban

„Elveszett özv. Mónus Andrásné nevére kiállított marhalevél. Megtalálója jutalomban részesül.”

„A tanfelügyelő jelentése a vásárhelyi állapotokról (Alcímek): *Terjed az egyke Vásárhelyen. Szaporítani kívánja a férfitanerők számát.* (A V. R. U. augusztus első felében megjelent számaiból.)

A modern gyermekszobából

Nyolc éves fiamat valami hátralék befizetése végett az adóhivatalba küldtem. Mikor visszajött, megkérdeztem:

— Na, hogy ment a dolog?

— Egészen jól. Igaz, hogy az a bácsi a pénztárnál olyan mérgesen nézett, mint egy vadember...

— És te nem féltél tőle?

— Nem én! Hiszen ketrebben volt.

— A népjóléti miniszterről kiderült, hogy két őszibarack a vacsorája. Hogy lehet akkor itt népjólétről beszélni?

Az optimista meg a pesszimista pesti polgár

*Az optimista pesti polgár
Fütyörészve ébredsz,
A pesszimista reggelenként
Maga elé révedsz.*

*Az optimista élvezettel
Olvassa a lapokat,
A pesszimista átfut rajtuk,
Sóhajtozva nagyokat.*

*A bank... dünnög a pesszimista,
És amit csak lát, setét,
Örvendve szól az optimista:
A nevemre nincs betét.*

*A pesszimista káromolva
Fizet adót, egyenest,
Az optimista türelemmel
És fizetni sose rest.*

*Az optimista bizalommal
Védi Lillafüredet,
A pesszimista ennyit mond csak:
Kapunk ott egy meleget!*

*És így dörmög a pesszimista,
Midőn a Turulra mász:
Hogy én milyen náthát kapok majd,
A hideg már most kiráz!*

*Az optimista, míg a hídon
Elhelyezi kincseit,
Így szól: no lám, ez milyen kedves,
Hogy ruhatár nincsen itt.*

*És széttekintve a Turulról,
Mielőtt a vízbe lép,
A panorámát nézve így szól:
A kilátás csodaszép!* H. F.

Dr. VERBŐCZI ALADÁR meséli:

Találkozom egy kollégával, aki teljesen tönkrement. Kérдем tőle, olvasta-e Pollák Illés cikkét az ügyvédi morbus jurisról?

— Pollák Illés, — mondja az én szegény kollégám — az nagy teoretikus. Azt mondja, hogy mi, ügyvédek, emésztési, légzési és vérkeringési zavarokban szenvedünk. Pedig hogy téved a mi Pollák Illés barátunk! Lásd, kolléga úr, én nagy beteg voltam és olyan telített volt a vérem, hogy a rám rakott piócák mind elpusztultak és én megmaradtam. Légzési zavaraim se igen lehetnek, mert dacára annak, hogy a sok link üggyől alig jutok levegőhöz, még mindeddig se fulladtam meg, no azután azt se mondhatni, hogy emésztési zavarokban szenvedek, mert, nézze, például a struccmadár elemészt egy pár kavicsot, esetleg egy kisebb vikszes skatulyát, de én az utóbbi egy esztendőben megettem a jégsekrenyemet, megettem a zongorámat, megettem egy féderes sezlónt és nézze, kutya-bajom sincs tőle, állandó jó étvágyban szenvedek, hol van a struccmadár gyomra az enyémtől?...

Az Andrassy úti divatüzletben

Egy kormánypárti képviselő beállít Komlós Sándor divatüzletébe.

— Hallotta, Komlós úr? Bethlen megint alapos dresszúra alá fogja a békétlen kisgazdákat.

— Nekem tetszik mondani? Hiszen én szállítom hozzá a dresszt.

— Aztán mért hagyta ott a régi helyét, Kati?

— Tetszik tudni, már egészen tartatlan volt a helyzet.

— És miért?

— Már nem bírtak tovább tartani.

Kedves Borsszem Jankó!

Nálunk az a hír van elterjedve, hogy a dúsgazdag káptalanok és főpapok, föllekesedve munkás- és iparostestvéreink követésre méltó nemes példáján, elhatározták, hogy csatlakoznak a Reviziós Ligához és azt egyúttal anyagilag is támogatják. Igaz-e ez a hír, kedves Szerkesztő Úr?

Egy tassi r. kat. magyar, akit a hír nagyon föllekesített.

Az utazásról

A legtöbb ember azért utazik, hogy egy időre szabaduljon önmagától. Csak kevesen utaznak azért, hogy egy időre egészen átengedhessék magukat önmaguknak.

*

Sok ember elhiti magával, hogy elutazott, pedig csak helyet cserélt.

*

Vannak asszonyok, akik rengeteg podgyással utaznak. Ezek magukkal viszik azokat a benyomásokat, amiket útközben akarnak szerezni.

*

Nagyon sok ember csak azért utazik, hogy néhány hétig az elsőosztályú életmód illúziójában ringassa magát.

Ami a Kódexből kimaradt

— Most nem tudom, merre kell menni: balra vagy jobbra? Sehol se látom a K rendőrt.

Molnár Jenő tréfái

Nagy emberek, ha feltámadnak...

Maecenas — műpártol

— Jó, jó, drága mester... magának vannak színei, foltjai, vonalai, meglátásai, ért a keveréshez, tehetség, határozott tehetség, akinek húsz-harminc év mulva százezret adnak egy kis vázlatáért, — de mondja csak, mért nem él maga beosztással, mért hajigálja ki a pénzét, mért nem tesz félre, mondja, nos?...

— De, kedves méltóságos úr, hogy mondhat ilyent? A tárlaton egyetlen képet sem adtam el. Az állam? Attól ugyan felkophatna az állam! Legutoljára akkor láttam együtt nagyobb pénzdarabot, amikor ön öt pengőt adott azért a gyönyörű *Afrodité*-mért.

— Úgy van. Öt pengőt adtam érte. És szívesen adtam. Először: mert lelkes barátja vagyok a művészeknek, pártfogója a művészeteknek, másodszer: mert nem tudtam nézni, hogy maga a kávéházban tölti az éjszakáit és mikor a konyhalegény kefélni akarja a billiárdot, előbb magát keféli föl az álmából, harmadszor: mert azt akartam, hogy nagyobb tőkére tegyen szert s így megszabadulva az élet mindennapi gondjaitól, tiszta fejjel álljon a vászon elé. Ezért, csakis ezért. Mert mit érek én a maga *Afrodité*-jével? *Afrodité*m van nekem harminchárom, mind a legelső mesterektől. Na és azt hiszi talán, hogy a legszebb *Afrodité*val is tudnék valamit kezdeni?... A maga *Afrodité*ja elsősorban magának kellett. Ki sem akasztottam. Nincs rá helyem. Csak nem költözködöm ki a maga kedvéért, édes mester, *esquilinusi palotámból!*

— Oh, hogy is kívánhatnék ilyen áldozatot egy híres etruszk törzs sarjadékától. De azért, drága méltóságos úr, megvehetné tőlem...

— Hogy mondta? Megvehetném? Meg-ve-het-ném? Szó sincs róla. Én nem venni szoktam. Én áldozni szoktam. Mint ahogy klasszikus isteneknek áldoznak az alázatos hívek. Én szakadatlanul áldozatokat mutatok be a művészet oltárán.

— Úgy van, úgy van. És ép ez a rendkívül nemes, fenkölt gondolkodásmód bátorít fel arra, hogy öt, mondd és írd, add és vedd: öt pengőt, pengőcskét, pengelicskét kérjek öntől, méltóságos uram. Ötöt, nem: öt-öt, hanem csak öt pengulanszkit.

— Pfuj, nem szégyeli magát?... Egy festő, egy alkotóművész, egy zseni, aki öt pengőért koldul!...

— Igaza van Méltóságodnak. Utálatos, piha! Adjon tíz pengőt.

— Undorító!

— Huszat! (*Hallgatás.*) Ötvenet!

— Elég, elég! Kedvesem, hallgasson ide. Mindössze huszonkét pengő

negyvenhárom fillér készpénzem van. A többi elvitte Horatius, Vergilius, Propertius. Ha én most — maximum — hét pengőt adok magának, ép csak annyim marad, hogy a „Fészek”-ben egy kortyocska *falernumit* ihatom, azt is fahéjjal hamisítva. Na hát, itt a hét pengő. Illetve előbb menjünk. A műtermébe megyek, meg akarom nézni az új képeit. Mindössze három darabot szeretnék közülük. Pont ennyinek van még helye a palotám falain. (*Átadja a 7, írd: hét, mondd és vedd: két pengőt. Aztán elmennek.*)

*

Fölkerestem *Maecenas* kormányfő-tanácsost, pápai kamarást, stb. budai palotájában. Meg sem kíséreltem, hogy képet adjak a műkincseknek, drágaságoknak, ritkaságoknak arról az elkábító gazdagságról, ami a budai hegyek közt, az *Esquilinum* tetejére épített palotában tárult elém. *Maecenas* igen előzékenyen fogadott a téli-kertben. Finom, borotvált arca, kissé öszülő, dús haja az igazi nagyúr benyomását teszi. Ívelt szemöldöke alól élénken csillannak meg szemei, amelyek bizonyára a pazarul színezett képektől, karcsú női szobrok mámorba ringató hajlásaitól, édesen csendülő ritmusoktól nyerték sugaras mosolyukat.

— Mik a tervei Méltóságodnak? — kérdeztem, egy kezdő író elfogultságával.

— Tervem?... Az nagyon sok van. Hogy többet ne mondjak, menedékhelyet akarok építeni hajléktalan művészek számára. Mert látja, a művészek abból az axiómából indulnak ki, hogy az ő hazájuk széles e világ és akinek széles e világ a hazája, annak csak éppen az a pár négyzetméteres-ke hiányzik, amire a bank építkezési hitelt ad. Szegény festőink és szobrászaink alkotásaiért, bármilyen zseniálisak, a kapzsi vásárlók alig pár pengőt adnak. Hiába, *Maecenas* csak egy van. Igen ám, de ehhez szív kell. Én tudok ezer és ezer talentumot adni — egyetlen talentumért. Szívesen megfizetem művészeink házbérét, élelmét, fűtést és mosást, mindent, ha tudom, hogy valami szép feladatot akarnak megoldani... elhatároztam tehát, hogy levelet írok a *Sella Curulis*nak és bejelentem, hogy tíz pengővel megkezdem az országos gyűjtést egy művészmenhely létesítésére.

— Igazi maecenas gondolat! Remélem, az állam és a főváros vetelkedni fog egymással a hódoló leiratokban és legközelebb uccát keresztelnek el Méltóságodról. Talán a *Fillér* uccát.

— Pardon, fiam, de hálára aztán nem számítok. Maga nem ismeri ezt a romlott kort...

— És az irodalom, méltóságos uram?

— Egyelőre tíz pályázatot akarok kitűzni. Az elsőt már holnap. Négy pengő huszat tűzök ki olyan költeményre, mely a klasszikusan hajlott római orrt dicsőíti. Ne értsen félre, barátom!... Aztán — tekintettel a népies irány vétkes elhanyagolására — három pengő negyvenet tűzök ki olyan nagyobb elbeszélésre, amely a kiszegdatársadalomból meríti tárgyát. Ahogy én a kiszegdákat ismerem, tízezer példányt legalább megvásárolnak.

— Tudományos pályázat nem lesz?

— De igen. *A műpártolás.* Ezt, ezt én szeretném megírni egy igazán hivatott tollal. És én szeretném inspirálni is. Mert van-e szebb, fölemelőbb, boldogítóbb ebben az életben, mint a művészet pártolása? Erre a nagyszabású munkára most kezdem félretenni a filléreket.

Kegyesen búcsúzott. Nagyon meg voltam hatva.

Az inasának, aki ajtót nyitott, öt pengőt adtam. Szegény, úgy lötyögött rajta a libéria, mint aki egy hét óta nem evett.

Elleseit párbeszéd az aszfaltról

- Szervusz, Aladár.
- Szervusz.
- Hogy vagy?
- Köszönöm, csak megvagyok.
- Még mindig állás nélkül?
- Dehogy, már sikerült elhelyezkednem.
- Hol?
- Egy dominógyárban.
- És milyen munkaköröd van?
- Én nyomom a kövekbe a fekete pontokat.
- Na és ilyenkor délelőtt az uccán sétálsz?
- Tudod, kérlek ma délelőtt éppen a dupla blasszokat csinálják.

Pesti nő töprengése

— MICSODA DISZNÓSÁG AZOKTÓL A BETÖRŐKTŐL?... TITKOS ILONÁHOZ NÉGYSZER IS BETÖRNEK, HOZZAM MEG EGYSZER SE!

Budapest a kongresszusok városa

A jövő évre a következő kongresszusok lesznek Budapesten:

1. A negyven éven felüli szemöldök-kiráncigáttató nők kongresszusa.
2. Az autó-közlekedést az országúton keresztbe állított kocsikkal megakadályozó falusiak kongresszusa.
3. A szabadgondolkodó, önálló véleményű és független existenciák kongresszusa. (Magyar- és Spanyolország nem képviselteti magát.)
4. A színházi potyajegyeselek kongresszusa. (Csak budapestieknek.)
5. A világ lehangosabban beszélő népeinek kongresszusa. (Az olaszok és magyarok élénk részvételével.)
6. Vámőrök, forgalmiadó-ellenőrök és végrehajtók kongresszusa. (Hogy egyszer egy hétig nyugta legyen az emberiségnek.)
7. Sajtlyukgyártók és revü-libretisták együttes kongresszusa.
8. Ugatva-tüsszentők, géppuskaszerűen bőfögők és ágyuszerűen hortyogók díszkongresszusa.

Az »Isaszegi csata«

A Szent István-napi „Isaszegi csata” rendezői ellen, mint tudjuk, különféle eljárások indultak.

A botrányba fulladt ünnepi játékok ügye most szenzációs új fordulatot vett. Jól informált körökből nyert értesülésünk szerint ugyanis az 1848-as isaszegi csata hősrésztevői a diadalmas csatának e késői bonyodalmai hírére egymásután fordulnak meg a sírjukban.

Képrejtvény

A helyes megfejtők közt könyvjutalmat sorsolunk ki. A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent képrejtvény megfejtése: „Eszperanto”. A megfejtők közül Gaál Géza (Budapest, Wesselényi uca 22.), Körtvélyessy Zoltán ny. államrendőrtanácsos és Jurácskó Béláné (Miskolc, Szechenyi u. 40.) kaptak könyvjutalmat.

BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZET R.-T.
NYOMÁSA
VII. RÓZSA UCCA 25

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI. MOZSÁR U. 9. TEL.: AUT. 233-24.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
MOLNÁR JENŐ DR.
MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Siófokon és Pesten

A feleség: Még háromszor alszom
aztán hazamegyek.

A férj: Még háromszor nem alszom,
aztán hazajön.

Az idei Szent István-nap hiteles története

50.000 magyar könyvet, rengeteg festményt és szobrot vásároltak a vidékiek — Egész vagyonukat elköltötték Budapesten.

Az idei Szent István-nap csodát hozott. Eddig mindig az történt, hogy a vidékiek a Népligetben, vagy a Városligetben töltötték az éjszakát, semmit nem vásároltak, hazulról hozott szalonját ebédelték és akkor is a hazai kenyeret ették, amikor már olyan száraz volt, hogy vízbe kellett aprítani.

Az idén más történt. A *Borsszem Jankó* tudósítója megfigyelte a vidékieket és tapasztalatairól a következőkben számol be:

1. A vidékiek és az irodalom

Mintha összebeszéltek volna a Budapestre felránduló falusiak. Amint megérkeztek a vonattal, autóba ültek és a legközelebbi könyvkereskedésbe hajtottak. Ott kiválasztottak egy seleg könyvet és a szállásukra vitették. Megvásárolták Vörösmarty, Petőfi, Arany, Madách, Jókai, Mikszáth, Gárdonyi, Molnár Ferenc, Ady Endre összes műveit, majd egy irodalmi kávéházba mentek, ahol Zsolt Bélával hosszú Ady-vitába kezdtek. Azután impozáns menetben az Egyetemi könyvtárba vonultak fel, ahol a szolga csak fenyegetések árán tudta a záróra után elküldeni őket.

2. A vidékiek és a művészet

A falusiak nagyobbik fele meglátogatta a fővárosi művésztelepeket, ahol minden kész művet összevásároltak. Különösen Zala György, Róna József, Kisfaludi-Stróbl, Csók István, Fényes Adolf, Magyar-Mannheimer, Iványi-Grünwald, Szüle Péter és Hermann Lipót alkotásait kapkodták szét. Természetesen készpénzzel fizettek. Sokan meg is mintáztatták magukat, illetve portrét csináltattak a művészekkel. Pólya Tibornak érdekes

esete volt. Egy kisgazdát alig tudott meggyőzni arról, hogy ő nem szobrász és csak nagy szóharc után menekült meg attól, hogy ne kényszerüljön lovasszobrot csinálni. Egy módos gazda László Fülöpöt akarta felkutatni azért, hogy kimeszeltesse vele a házat. Szegény László Fülöpnek pechje volt, mert a derék földbirtokos elfelejtett Londonba táviratozni.

3. A vidék és a pesti színházak

Természetesen a színházakat is zsúfolásig megtöltötték a vidékiek. Egyik részük küldöttségileg kereste föl Klebelsberg kultuszminisztert, hogy nyitassa ki az állami színházakat. Ki is nyitották a három színházat, amelyekbe csak ázsióval lehetett jegyet kapni. Nagy tolongás volt Feld Matyinnál is, aki a katonaságtól kért segítséget a tömeg ellen. Szuronyrohammal kellett a jegyigénylőket a pénztár környékéről elűzni.

4. Statisztika

Szent István napján a vidékiek a következő módon éltek és költek Budapesten:

a) Könyvre elköltötték P	175.000
b) Szállodára P	175.000
c) Színházra P	140.000
d) Képzőművészetre . P	480.000
e) Autótaxira P	32.000
f) Ruhára, bútorra, ékszerre P	280.000
g) Alapítvány az Akadémianak P	100.000
h) A Pesti Izraelita Hitközségnek P	50.000
i) Szegény pesti gyermekeknek P	60.000
j) Szegény íróknak . . . P	150.000

Összesen: P 1,732.000

Ez a Szent István-nap hiteles története.

PALÁSTI LÁSZLÓ

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1929 SZEPTEMBER 1 * 23. (3134) SZÁM * HATVANKETTEDIK ÉVFOLYAM

A mai nő praktikus

— Úgy látszik, szél kerekedik. Fogd le a szoknyádat, édesem, mert még kilátszik a kombinéd.

— Ne félj, nem lehet baj... nincs rajtam.

L A P Z Á R T A:

Fordulat a kisgazdák kilépése ügyében

Csontos Imre kisgazda-képviselő tudvalevőleg őszintén elzokogta a hódmezővásárhelyi értekezleten a maga és társai bánatát, hogy nem engedik meg nekik az egységespártból való kilépést. A *Borsszem Jankó* közjogászai utánanéztek a Tripartitumban és a Corpus Jurisban, mi akadályozhatja meg Csontosék kilépését és hogy kitől függ az engedély megadása, azonban semmiféle ilyen rendelkezést nem találtak. A kutatás eredményéről nyomban értesítették Csontos Imrét, aki örömmel vette tudomásul, hogy az alkotmány megengedi neki és társainak a kilépést. Most már csak — Bethlen István engedélyét várják.

Baltazár püspök

A „Kálvinista Róma” büszke papja
A középkornak nyílt hadat izent.
Talán nincs messze már az Ige napja
És talpra áll a magyar regiment.

Jubileum-láz

Két kisgazda beszélget:
— Schandl Károly is jubilál.
— Ne mondd! És mit jubilál?
— A földművelési miniszterségét.
— De hiszen nem ő a földművelés-
ügyi miniszter.
— Az igaz, de pont öt éve szeretne
az lenni.